

Periodistes i representants de col·lectius d'immigrants escolten el conseller valencià d'Immigració i Ciutadania, Rafael Blasco, durant la presentació del compromís d'Integració.

Quin paperot!

Rafael Blasco mai no s'ha presentat als càstings d'accés a *Gran Hermano*, però professa més passió per les càmeres que cap dels que hi han acudit a l'última dècada. No sap viure sense estar-ne envoltat.

Precisament fa deu anys que Blasco forma part del govern valencià del PP –va participar també en gabinets socialistes, entre el 1983 i 1989–, i la importància que ha atorgat a la propaganda ha anat *in crescendo*. De manera incipient a les carteres de Treball (1999-2000) i de Benestar Social (del 2000 al 2003, quan, en editar en plena precampanya el llibre *150 razones sociales*, va convertir-se en el primer conseller sancionat per no haver respectat la normativa electoral–, i encara més ostensiblement des que l'estiu del 2003 va assumir la cartera de Territori i Habitatge, no ha deixat d'aparèixer als mitjans de comu-

El govern valencià serà pioner a l'estat espanyol en l'aplicació del compromís d'integració que ja han adoptat alguns països europeus. Tot i que el conseller del ram, Rafael Blasco, va presentar-lo a so de bombo i platerets, tan sols es tracta d'un curset voluntari. Un paper en blanc.

nicació a costa de l'erari públic. És la reencarnació contemporània de Narcís.

Com a titular de Territori, va esforçar-se a demostrar que el defensava aferrissadament, tot reservant-se un miniespai a l'informatiu de migdia de Canal 9, just abans del bloc esportiu, el de màxima audiència. Dia rere dia hi eixia passejant per parcs naturals i fent volar coloms sanats per la conselleria, en un intent de tenyir de verd una gestió marcada pel desenvolupament ferotge dels plans d'actuació integrada (PAI).

A Sanitat –on va estar-se del juny del 2006 al juliol del 2007–, va centrar-se a trobar casos que el convertiren en capità d'una gestió sanitària capdavantera. Ara un trasplantament de mà, ara la rehabilitació dels ferits greus de l'accident de metro de València... La seua atenció desmesurada davant les càmeres va fer que algun malalt li diguera en públic: "Moltes gràcies, doctor." En només un any, Blasco va preocupar-se a instaurar un servei de premsa exclusiu, amb càmera de televisió inclosa, que s'encarregava de fer arribar la seua tasca diària als diversos mitjans. I poc abans de la campanya electoral del 27 de maig, va instal·lar plafons informatius tot al llarg del territori per explicar les bondats del Servei Valencià de Salut. Va esmerçar-hi més de dos milions d'euros, per arrapar vots d'última hora, a omplir els carrers de lloances governamentals que avui només es conserven en règims que al seu dia Blasco va adorar, com a militant que fou del Front Revolucionari Antifeixista i Patriota.

Per tot això està tan content aquests dies, el conseller valencià d'Immigració i Ciutadania: en anunciar que impulsa una mena de contracte d'integració per als nous nadius, la seua imatge fins i tot ha depassat l'àrea de recepció de Canal 9, on ara només té contractat un microespai als informatius de cap de setmana, anomenat *La notícia solidària*. Amb un pressupost minúscul en comparació amb el de les conselleries que ha dirigit anteriorment, per tant, Blasco també és objectiu dels focus.

La llei d'integració dels estrangers, però, tindrà ben poca virtualitat. A la presentació de final d'abril, encara com a avantprojecte, Blasco va referir-s'hi com "l'eina idònia perquè els estrangers sàpiguen les nostres normes i la

nostra cultura", tot destacant la importància que els nous tinguen nocions bàsiques de "l'idioma, la història i les institucions". Al remat, tan sols es tracta d'un curset voluntari, "sense conseqüències jurídiques o de cap altre tipus", ha dit Blasco, per bé que els assistents rebrien un certificat.

El Consell fa temps que proclama que "som cinc milions". En bona part, l'increment demogràfic és degut a la massiva arribada d'estrangers: segons la Generalitat, aquests darrers vuit anys la població immigrada ha pujat d'un 369%, i s'ha situat en unes 730.000 persones, a les quals cal afegir-ne vora 90.000 en situació irregular. Tot i que la immigració és una competència estatal, Blasco no ha dubtat a dir que "cal ordenar una mica el caos que va generar l'anterior ministre [Jesús Caldera], causant d'un efecte crida". En aquest sentit, també demana que les comunitats assumesquen la contractació de mà d'obra a l'origen i que l'estat cree un fons autonòmic per al retorn voluntari. Blasco acusa el govern de José Luis Rodríguez Zapatero d'invertir "poc més de 30 euros per immigrant, mentre la Generalitat Valenciana n'hi destina més de 1.800". Amb el compromís d'integració -no pas contracte-, aquesta administració "facilitarà la plena integració dels estrangers residents a la societat valenciana i crearà el marc adient perquè puguen mantenir la seua cultura i els costums propis", alhora que la els instaran a "pagar els impostos i les cotitzacions". Darrerament, el conseller Blasco no s'està de reiterar que "és un acte totalment voluntari, la no-adhesió al qual no comporta cap sanció".

L'estat, però, contesta de forma severa: "Sona a uns altres temps", ha afirmat la vice-presidenta María Teresa Fernández de la Vega. "A Espanya -ha afegit-, el compliment de la llei no és negociable, no pot ser objecte de cap contracte." Una cinquantena d'associacions valencianes d'immigrants, en tot cas, s'han afanyat a donar suport a la iniciativa de la Generalitat en un moment en què la desaceleració econòmica els afecta especialment: un de cada quatre nous treballa al sector de la construcció, cosa que explica per què l'últim any la desocupació ha augmentat el triple entre els forans respecte als autòctons. El compromís en qüestió tampoc no

Carlos Gómez Gil.

ha estat ben acollit per la presidenta de Madrid, Esperanza Aguirre: "Allò que cal és que els ciutadans sàpiguen i complisquen les regles", ha reblat.

La veu dels experts. Carlos Gómez Gil, doctor en sociologia de la Universitat d'Alacant i responsable de diversos observatoris d'immigració, apunta que la proposta de Blasco "només genera disputes i rebugit als immigrants, en lloc de desplegar polítiques i dispositius públics d'intervenció al respecte". Segons ell, "tot plegat és producte d'un conseller disbarat i irresponsable... Ens aniria millor si es preocupara d'integrar

Ni Teresa Fernández de la Vega ni Esperanza Aguirre ni l'Església, no aproven el contracte

els immigrants a l'escola o creant algun alberg per a treballadors temporals a València, que no n'hi ha cap".

De la seua banda, el professor de sociologia de la Universitat de València Francisco Torres assenyala que, "per diverses raons, la iniciativa és impresentable: les obligacions dels immigrants, ja les marca la llei; la Generalitat no pot marcar els nostres costums, cadascú té el seu estil de vida; seria anticonstitucional, a més, subordinar la integració al compliment d'uns requisits que no incloguera la llei general; i, pitjor encara, aquesta proposta llança una sospita generalitzada sobre la immigració, i en perjudica la integració. Fins i tot

PRATS I CAMPS

Francisco Torres.

l'Església, ha censurat la Generalitat". Torres recorda que "el Pla Estratègic de Ciutadania i Integració", estatal, "ja preveu cursets de llengua, com també el Pla d'Integració autonòmic".

Gómez Gil acusa el Consell de "fer servir l'immigrant per reclamar més diners al govern central i per criminalitzar-lo". "En realitat -afegeix-, molts tenen problemes per a accedir al sistema públic de salut, l'utilitzen tres vegades menys que no els espanyols, acostumen a ser gent sana i amb ganes de treballar, a diferència dels ciutadans del nord d'Europa, que sí que aprofiten al màxim uns serveis que manquen als seus països". Torres coincideix a dir que, en efecte, "sovint s'integren pitjor els comunitaris, que gairebé no ixen de la seua urbanització i no aprenen l'idioma".

La crisi no fa pensar a Gómez Gil que hi haja "retorns massius", però. Això mateix opina Torres, que a més creu que "el PP no s'estarà de fer servir els immigrants per espantar aquells que poden entrar en competència per la mateixa feina".

Enmig de tot aquest enrenou, la Generalitat Valenciana ha anunciat que serà la primera autonomia a destinar el 0,7% del seu pressupost a projectes de desenvolupament al Tercer Món. No s'ha quedat ací, perquè alhora reclama que la resta de governs autonòmics la secunden. La intenció, hi és. Ara només falta que no passe com a l'exercici passat, quan els 65,3 milions d'euros previstos per aquesta causa van quedar reduïts a 32,3... Els altres 33 van anar a parar a la promoció de la Copa de l'Amèrica i de la Volvo Ocean Race. Més propaganda.

Victor Maceda
(amb informacions de V. Tena)